

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร

วิภาวี บัวผัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

e-mail: wipaweebuaphan@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนครที่ได้รับการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษตามโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสอนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษตามโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน และศึกษาเจตคติต่อการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐานของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนครเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสอนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เป็นงานวิจัยแบบกลุ่มเดียว โดยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สูงวัย จังหวัดสกลนคร จำนวน 30 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ อายุ 60-65 ปี จบการศึกษาขั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร จำนวน 5 แผน 5 สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง แบบวัดผลความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน แบบวัดเจตคติต่อการสอน ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพก่อนการใช้ชุดการสอน (E1) และประสิทธิภาพหลังการใช้ชุดการสอน (E2) เท่ากับ 30.00/90.00 (2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร คะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 56.38 คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 59.54 คะแนน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน (3) เจตคติต่อการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวชุมชน
ผู้สูงอายุ

The development of English communication ability for elderly using
Genre-Based Approach to support community tourism,
Sakon Nakhon.

Wipawee Buaphan
Sakon Nakhon Rajabhat University
e-mail: wipaweebuaphan@gmail.com

ABSTRACT

The purpose of this study were to The development of English communication ability for elderly using Genre-Based Approach to support community tourism, Sakon Nakhon, to compare the elderlies' achievement before and after learning and to study attitude towards teaching English communication for the elderly in Sakon Nakhon Province. The samples were obtained by one group pretest posttest design which included 30 elderlies, aged 60 -65 who graduated at least secondary school and live in Sakon Nakhon province by purposive sampling.

The research tool was a learning plan for 5 activities to develop English communication ability, evaluation and evaluation form. The results of the research were (1) The efficiency level of English communication ability for elderly using Genre-Based Approach to support community for elderly was at 30.00/90.00. (2) The English communication abilities for the elderly using Genre-Based Approach to support community tourism, Sakon Nakhon the score test before study is 56.38, and the test after study is 59.54, the post-study score is higher than the score before study. (3) The elderlies' satisfaction level toward English communication ability using Genre-Based Approach to support was at the highest level.

Keywords: English For Communication Tourism English Community Tourism Elderly

บทนำ

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก คือประชากรไทยมีอายุสูงขึ้นมาก ระดับการสูงอายุ (เมื่อวัดโดย อัตราส่วนร้อยละของประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป ต่อประชากรทั้งหมด) ของประชากรไทย (ร้อยละ 14) สูงกว่า ค่าเฉลี่ยของประชากรทั่วโลก (ร้อยละ 12) สูงกว่าของประเทศกำลังพัฒนา (ร้อยละ 9) และกำลังจะมีอายุสูงขึ้นใกล้จะเทียบเท่ากับประเทศพัฒนาแล้ว (ร้อยละ 22.5) United Nations. (2012) การสูงอายุของประชากรประเทศไทยก็ได้เข้าสู่สังคมสูงอายุเช่นเดียวกัน โดยในปี พ.ศ. 2564 จะมีผู้สูงอายุในประเทศมากกว่าร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด ความท้าทายจากการก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุ คือ ประชากรสูงอายุจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งทางด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมได้อย่างไร และกลุ่มประชากรก่อนวัยผู้สูงอายุจะมีการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพได้หรือไม่ ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุภายใต้แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 และได้มีการประกาศพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 เพื่อให้การคุ้มครองส่งเสริมสนับสนุนผู้สูงอายุตามสิทธิที่พึงได้รับ แต่การดำเนินงานด้านผู้สูงอายุที่ผ่านมายังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง หากประเทศไทยยังไม่บูรณาการงานด้านผู้สูงอายุอย่างแท้จริง อาจไม่สามารถจัดการกับความท้าทายที่จะเกิดขึ้นจากการก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุได้ (กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ : 2562)

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community – Based Tourism – CBT) (พจนา สวนศรี, 2546) เป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้านในการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว การที่จะให้ชุมชนดำเนินการท่องเที่ยวตามหลักการดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว ในขณะเดียวกันก็ต้องรณรงค์กับคนในสังคมให้เห็นความแตกต่างของการท่องเที่ยวโดยชุมชนกับการท่องเที่ยวทั่วไป กระตุ้นให้คนในสังคมเห็นความสำคัญและเป็นนักท่องเที่ยวที่สนใจการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าของบ้านกับผู้มาเยือน นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มการรับรู้และความเข้าใจในบทบาทของชุมชนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นกำลังใจหรือสนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่องในการทำงานอนุรักษ์ทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมาย ความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษาและความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบททางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนาด้วย นอกจากการสอนที่เน้นในเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาแล้ว ผู้เรียนยังต้องเรียนทักษะทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะเขียน ไปพร้อมๆ กันตั้งแต่เริ่มต้น โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือเนื้อหาของการเรียนการสอนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น (Larsen-Freeman : 2000) ผู้วิจัยศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ประชาชนในท้องถิ่นยังประสบปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ในระดับต่างๆ ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (พิมพ์จินดา อากาส, ระพีพร ฐิตะคุโน และศุภรัตน์ ทศนสีลพร, 2556) ขาดกลวิธีเทคนิคที่เหมาะสมกับตนเอง ในการฝึกสื่อสารภาษาอังกฤษ (จริยา ภักดี, ภาวิณี ยอดอ่อน และรินดา บินสมะ, 2556) และผู้วิจัยยังได้

พยายามนำเสนอวิธีการใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ
อรรถฐาน (Genre – based Approach) โดยยึดบทเรียนหรือกิจกรรมเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยป้อนที่
สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมนั้นจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง
และเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อน (Input) เพื่อให้รูปแบบภาษาที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน โดยมี 3 ขั้นตอน คือ
ขั้นตอนการให้รูปแบบ คือการให้รูปแบบบรรลัทธิภาษา ขั้นตอนที่ 2 การฝึกเป็นกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียน
จะได้ฝึกพูดเป็นกลุ่ม และขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการฝึกพูดโดยอิสระ หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้ร่วมฝึกพูดเป็นกลุ่ม ใน
ขั้นนี้ผู้เรียนจะพูดอิสระเป็นรายบุคคล

ในปี 2561 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในจังหวัดสกลนครจำนวน 768,647 คน โดยมีนักท่องเที่ยว
ชาวไทยจำนวน 766,255 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 2,392 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว
จำนวน 2,407 ล้านบาท แยกเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 2,391.17 ล้านบาท และรายได้จาก
นักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 15.83 ล้านบาท (กรมการท่องเที่ยวและกีฬา : 2562) ผู้วิจัย พบว่า
นักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสกลนครมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เพื่อเป็นการเพิ่ม
ประสิทธิภาพของผู้สูงอายุและเพื่อให้ผู้สูงอายุมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดที่จะนำกลุ่มผู้สูงอายุ
ที่อยู่ภายในแหล่งท่องเที่ยวมาพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนครที่ได้รับการสอนการ
สื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนคร ที่ได้รับ
การสอด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ก่อนเรียนและ
หลังเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐานของผู้สูงวัยในจังหวัด
สกลนคร

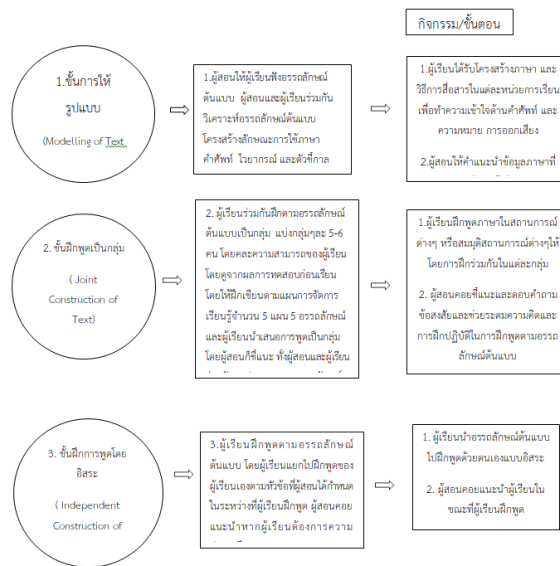
สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการสอนด้านการ
สื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุน
การท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร โดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบของ คอรัลแลน, ไมค์, ปี
เตอร์ แนลป์, เกร็ก โนเบิล (Callaghan, Mike, Peter Knapp, and Greg Noble, 1993)

กรอบแนวคิด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงวัย จังหวัดสกลนคร จำนวน 30 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ อายุ 60-65 ปี จบการศึกษาขั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และอาศัยอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร จำนวน 5 แผน 5 สัปดาห์ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง
2. แบบวัดผลความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน
3. แบบวัดเจตคติต่อการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน เป็นการวัดประมาณค่าของลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) มี 5 ระดับความคิดเห็นได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก ปานกลาง เห็นด้วยน้อยและเห็นด้วยน้อยที่สุด

วิธีการดำเนินการวิจัย

มีการฝึกอบรมทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 5 หน่วยเรียน คือ

เนื้อหาหน่วยเรียนเรื่องที่1 การพูดแนะนำตัวและการทักทาย (Introduction and Greeting)

โดยกิจกรรมฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล เนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำตัวเอง และการทักทาย

เนื้อหาหน่วยเรียนเรื่องที่ 2 การพูดเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน (Daily) โดยเป็นกิจกรรมฝึกปฏิบัติแบบคู่ / กลุ่ม เนื้อหาเกี่ยวกับ กิจกรรมและกิจวัตรประจำวัน

เนื้อหาหน่วยเรียนเรื่องที่ 3 การพูดเกี่ยวกับสภาพอากาศ (Weather) โดยเป็นกิจกรรม ฝึกปฏิบัติแบบคู่ / กลุ่ม เนื้อหาเกี่ยวกับ การถาม – การตอบ สภาพอากาศต่าง ๆ

เนื้อหาหน่วยเรียนเรื่องที่ 4 การพูดเชิญชวน (Invitation and Persuasion Conversation) โดยเป็นกิจกรรมฝึกปฏิบัติแบบคู่ / กลุ่ม เนื้อหาเกี่ยวกับ เชิญชวนให้ซื้อผลิตภัณฑ์ในชุมชนท้องถิ่น เชิญชวนให้มาท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น

เนื้อหาหน่วยเรียนเรื่องที่ 5 การพูดขายสินค้า (Selling things) โดยเป็นกิจกรรมฝึกปฏิบัติแบบคู่ / กลุ่ม เนื้อหาเกี่ยวกับ เชิญชวนให้ซื้อผลิตภัณฑ์ในชุมชนท้องถิ่น เชิญชวนให้มาท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ ซึ่งใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2562 - 31 ตุลาคม 2563 โดยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ปฐมนิเทศผู้สูงวัย เกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน ของผู้เรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน
5. วัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการสอนความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน ด้วยแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์กับการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐานก่อนเรียนและหลังเรียน
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน

สถิติที่ใช้และการนำเสนอข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานใช้ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพเครื่องมือ โดยหาค่าดังนี้

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบวัดเจตคติต่อการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐานก่อนเรียนและหลังเรียน

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าแบบ ไม่อิสระ (t – test for dependent) ใช้วิธีคำนวณจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพก่อนการใช้ชุดการสอน (E1) และประสิทธิภาพหลังการใช้ชุดการสอน(E2) เท่ากับ 30.00/90.00

	ก่อนการใช้ชุดการสอน(E1)	หลังการใช้ชุดการสอน(E2)
ผลการหาประสิทธิภาพ	30.00	90.00

2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร ผลปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 56.38 คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 59.54 คะแนน คะแนนหลังเรียนการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

	ผลคะแนนก่อนการใช้ชุดการสอน	ผลคะแนนหลังการใช้ชุดการสอน
ผลคะแนน	56.38	59.54

เปรียบเทียบความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบบรรทัดฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนการสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	10	3.00	1.11	49	-10.486	0.00
หลังเรียน	10	9.30	279.00			

พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบหลังเรียน ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ซึ่งหมายถึง ผู้สูงวัยมีความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร สูงมากขึ้น

3. เจตคติต่อการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษตามโดยวิธีการสอนแบบอรรถฐานของผู้สูงวัยในจังหวัดสกลนคร

ประเด็นความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1.กิจกรรมการเรียนรู้ต่อความเข้าใจ	4.96	0.18	มากที่สุด
2.กิจกรรมเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	4.86	0.50	มากที่สุด
3.เนื้อหาของกิจกรรมเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.90	0.30	มากที่สุด
4. กิจกรรมที่เรียนทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้	4.96	0.18	มากที่สุด
5. กิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.93	0.25	มากที่สุด
6.ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบ/แบบทดสอบ	4.93	0.36	มากที่สุด
7.กิจกรรมที่ใช้ในเรียนมีความหลากหลาย น่าสนใจ สนุกไม่น่าเบื่อ	5.00	0.00	มากที่สุด
8.ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะทำกิจกรรม	4.83	0.5	มากที่สุด
9. ผู้สอนมีความเป็นกันเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
10.ใช้วิธีสอนและยกตัวอย่างประกอบที่น่าสนใจและช่วยให้ช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น	4.86	0.43	มากที่สุด

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร มีประเด็นการอภิปรายผลการวิจัยตามผลการวิจัยแต่ละข้อดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ชุดการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร เมื่อทำการหาประสิทธิภาพ โดยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้ชุดการสอนมีค่าเท่ากับ 30.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังใช้ชุดการสอนมีค่าเท่ากับ 90.00 แสดงว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าชุดการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนเสริมหรือทำกิจกรรมในชุมชนได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้สูงวัยมีคะแนนหลังเรียนด้วยชุดการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งผลให้ ผู้สูงวัยมีความรู้ในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้สูงวัยได้เรียนรู้จากต้นแบบ เพลิดเพลินไปกับเนื้อหา ไม่เบื่อหน่าย ผู้สูงวัยสามารถเรียนได้ตามที่ต้องการโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนผู้สูงวัยด้วยกัน โดยการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งตรงกับ Marian & Caffarella (1999) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตที่สำคัญคือ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้เรียน และผู้จัดการเรียนรู้โดยผู้จัดการเรียนจะต้องเน้นจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของผู้เรียน โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐานนั้น มีระบบขั้นตอนการสอนที่มีระบบส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม มีการเรียบเรียงบทบทวน และยังทำให้ผู้เรียนรู้จักรูปแบบภาษาในเนื้อเรื่อง (Language Features) ขึ้นต่อมาก็คือ ผู้เรียนได้รู้แนวทางวิธีออกเสียง และได้ฝึกปฏิบัติด้วยตัวเองหลังจากฟังการอธิบายและตัวอย่างของผู้สอน และผู้เรียนมีความสามารถเชื่อมโยงความคิดกับสิ่งที่เรียนได้ และผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับ บุญแทน (1991) ที่ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนโดยการปฏิบัตินั้นจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะได้พบในโลกของความเป็นจริงและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงใน

3. การวัดเจตคติของผู้สูงวัยที่มีต่อ ชุดพัฒนาการเรียนรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร พบว่าผู้สูงวัยมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัยในระดับมากที่สุด โดยผู้สูงวัยมีความพึงพอใจสูงสุดในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใช้ในเรียนมีความหลากหลาย น่าสนใจ สนุกไม่น่าเบื่อและผู้สอนมีความเป็นกันเอง มีค่าเฉลี่ย 5.00 ซึ่งสอดคล้องกับทอร์แรนซ์ (1965) ที่ว่า การที่ผู้สอนนั้นได้รับการยอมรับและเอาใจใส่ต่อคำถามผู้เรียนหรือการตอบ ไม่ว่าจะถูกหรือผิดนั้น ก็เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด และค้นหาคำตอบได้ดี และ เตือนใจ ทรงกำพล (2550) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนนั้น ผู้ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติการเรียนมากที่สุดต่อการเรียนคือผู้สอน ดังนั้นผู้สอนต้องมีความเป็นกันเองเพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติในทางบวก นอกจากนี้ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522) กล่าวว่าเจตคติจะเปลี่ยนไปตามสิ่งแวดล้อมของสังคมภายใต้กระบวนการยอมรับ

รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนรู้ง่ายต่อความเข้าใจ และกิจกรรมที่เรียนทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้มีค่าเฉลี่ย 4.96 ซึ่งสอดคล้องกับ Dick และ Carey (2001) ที่กล่าวว่า การพัฒนากิจกรรมรูปแบบการเรียนการสอนนั้นควรมีดำเนินการอย่างมีระบบ โดยส่งเสริมสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ทำให้การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ลำดับต่อมากิจกรรมทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ความเหมาะสมของจำนวนข้อสอบ/แบบทดสอบ ค่าเฉลี่ย 4.93 เนื้อหาของกิจกรรมเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ค่าเฉลี่ย 4.90 กิจกรรมเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม และใช้วิธีสอนและยกตัวอย่างประกอบที่น่าสนใจและช่วยให้ช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.86 และ ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะทำกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 4.83 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

ควรนำชุดการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงวัย โดยวิธีการสอนแบบอรรถฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสกลนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าผลการวิจัยสอดคล้องกันหรือไม่

การทำผลวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายผลการวิจัยสู่การนำไปใช้ประโยชน์แก่ชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. ควรนำชุดการวิจัยไปทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างในชุมชนใกล้เคียง

เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ. 2560 – 2564.

กรุงเทพฯ : บริษัท พี ดับบลิว ปรีนติ้ง จำกัด, 2560.

กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2562). คู่มือโรงเรียนผู้สูงอายุ จริยา ภักดี, ภาวินี ยอดอ่อน และรินรดา บินสมะ. (2556). **สำรวจปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของผู้ประกอบการร้านค้า บริเวณหาดแฉ่ง เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พิมพ์จินดา อาการส, ระพีพร ฐิตตะคุโน และศุภรัตน์ ทศนสิลพร. (2556). **การสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพขับเรือโดยสารบริเวณหาดอ่าวนาง จ.กระบี่**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย

พจนนา สอนศรี. (2546). **คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน**. กรุงเทพฯ: โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิต และคุณภาพ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. 2556. รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ.2555.

สนับสนุนโดยกองทุนผู้สูงอายุคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: บริษัท พีทีที จำกัด.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). เอกสารประกอบวิชาการ. กรุงเทพฯ.

Callaghan, Mike, Peter Knapp, and Greg Noble. (1993). “Genre in Practice.” *The Powers of Literacy: A Genre Approach to Teaching Writing*. Eds. Bill Cope and Mary Kalantzis. Pittsburgh: University of Pittsburgh Press.

Dick, W., Carey, L., & Carey, J. O. (2001). *The systematic design of instruction* (5th ed.). New York: Pearson Education.

Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. 2nd Ed. Oxford: OUP.

Meriam, S. & Caffarella, R. (1999). *Learning in adulthood: A comprehensive guide* (2nd ed). San Francisco: Jossey Bass.

Miller, James. (1984). *Making reading comprehension communication*. Modern English Teacher.

Nunan, David. (1991). *Language teaching methodology: A textbook for teachers*, UK: Prentice Hall International (UK) Ltd.

Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. 2nd Ed. Oxford: OUP.

United Nations. (2012). *2012 World Population Prospects: The 2010 Revision*.